

лите. А между това гледайте да не станете противници Богу.“

Върховный Совѣтъ одобрилъ прѣдставленіе-то Гамалилово, но още все не ся рѣшавали да освободятъ Апостолы-тѣ и да ги отпустятъ безъ никакво наказаніе. И така ги повикали, били ги жестоко, запретили имъ да говорятъ за Исуса и напослѣдкъ ги отпустили. Апостолы-тѣ ся радвали, защото ся удостоили да пострадахъ за имя-то на Господа Исуса и, при всички-тѣ заплашванія, не прѣставали, и въ църквы-тѣ, и по къщи-тѣ, да учать и да благовѣстувать за Исуса Христа.

### ГЛАВА СІІІ.

#### Първомъченикъ Стефанъ.

Избрани-тѣ отъ Апостолы-тѣ седемъ діаконы были: Стефанъ, Филиппъ, Прохоръ, Никаноръ, Тимонъ, Парменъ и Николай, който былъ дошълъ изъ Антіохіѣ. Стефанъ былъ мъжъ, исполненъ съ вѣрж и съ Духъ Святъ; той извършвалъ голѣмы знаменія и чудеса съ имя-то Исусъ Христово. Мнозина отъ законоучители-тѣ имали съ него преніе, но никой не можалъ да ся противи на мудрость-тж му и на Духа, който говорилъ прѣзь уста-та Стефановы. Засраменны-тѣ законоучители, въ злобж-тж си, подучили нѣкои лъжесвидѣтели да донесжтъ противу Стефана, че хули Моисея и Самаго Бога. Съ това сръдство повдигнали народа, който хванжлъ Стефана и привелъ го прѣдъ Върховно-то Сѣдилище. Лъжесвидѣтели-тѣ потвърдили своя доносъ и притурили още, че тѣи сами чули, какъ той утвърждавалъ, че Исусъ Назарянинъ ще разори това мѣсто и ще измѣни обычаи-тѣ Моисеовы. Всички, что ся намѣрили во Върховно-то Сѣдилище, обържили погледы-тѣ си на Стефана и всички видѣли, че лице-то му было прилично на лице Ангелско.